

В літературі — як на цвинтарі:
Одні лежать, а тим іще копають,
Не плач, сльотавий, сльози витри,
Ти бачив, як живих ховають?
Копають ями їм по черзі, по рідні,
Спочатку дуже близькі, потім дальні,
Потому вже чужі. І йдуть печальні
Живі і лічать, мов удари, дні.
Не вирішено ще — кому те знать,
Кому відкинуть перший заступ.
Та головне — спочатку докопать,
А потім бачити, як очі гаснуть.
В літературі — як на цвинтарі,
На цвинтарі — як на базарі,
А на базарі — кожен хитрий
І хлібосол і кашу зварить.
Тому — безодні треба і не менш.
Тому — маленьку ямку зовсім,
Та все, що виконано досі,
Зарите так, що й не збагнеш.
В літературі — як на цвинтарі
У глупу ніч. В пітьмі розбийся.
Лиш бачиш фосфоричні літери.
Ступай по них. Ступай. Надійся.